

Освячено Свято-Миколаївський храм

Всеволод МОТОРНИЙ

Без перебільшення вікопомною можна назвати подію, яка відбулася у нашому місті минулого вівторка, 22 травня, коли православні християни вшановували Миколу Чудотворця. Того дня для всіх острожан та гостей міста було відкрито двері та освячено новозбудований Свято-Миколаївський храм Української православної церкви Київського патріархату (УПЦ КП). Урочиста церемонія була проведена під час святкової Архієрейської Божественної Літургії. Духовенство та всі присутні віряни дякували Богу за довгоочікувану подію, просили благословення для України, її народу, молилися за мир, здоров'я, отримання Томосу для Української церкви. Також були вручені нагороди людям, які доклали багато зусиль для того, щоб відбулася дуже важлива для міста й навіть всієї України подія.

Ще до 10 години багато острожан та гостей міста вже були у Свято-Миколаївському храмі й на території біля нього. Із якою сказати скільки людей було – десь приблизно 2 тисячі, може менше чи – навпаки. Серед них були й немовлята, й старші діти, й молодь, й люди середнього віку, й навіть похилого. Я помітив жінку, яка на початку року святкувала своє 90-річчя.

Діти прихожан із різних начальних закладів Острога, з короваем і квітами біля входу до храму віршами й прозою вітали архієпископа Рівненського і Острозького УПЦ КП Іларіона (на верхньому фото).

– Вельмишановний владико! Дозвольте від імені всіх парафіян нашої церкви привітати Вас на нашій древній і славетній Острозькій землі. Прийміть хліб і сіль, як щиру вдячність за те, що сієте в наших серцях мир, добро, милосердя, віру, надію, любов, – завершила звернення юних прихожан до владики учениця НВК Вікторія Корнійчук.

Потім до почесного гостя нашого міста звернувся bla-

гочинний церков Острозького району, прот. Юрій Лукашик.

– Ми раді зустрічати Вас на нашій древній Острозькій землі. Сьогодні, неперевершена історична подія в тому, що відновлено храм. Тому просимо Вас увійти, освятити храм і відправити Божественну літургію, а також наповнити вірою і любов'ю наші серця.

Храмове свято розпочалося після того, як архієпископ Іларіон, прот. Юрій Лукашик та ще 10 священиків нашого району і сусідньої Здолбунівщини заїшли до храму. Після молитви владика на кафедрі майже в центрі храму переоблачився і разом із священиками провів таїнство освячення вівтарного престолу. За ним було рясно освячено внутрішні стіни храму та присутніх. Продовжилося головне дійство святкового дня виходом процесії з храму, на чолі з владикою Іларіоном, патерицями, хором. Свідками цього були багато мешканців міста та його гостей, які слухали літургію через динаміки. З молитвою було проведено освячення зовнішніх стін храму. Це робив прот. Юрій Лука-

шик. Завершився обряд «введення храму в дію» молитвою біля його входу та всередині, де відбулася Божествenna архієрейська літургія. Її провів владика Іларіон та присутні священики. Коли вона завершилася, владика звернувся до присутніх.

– Всечесні отці, дорогі у Христі браття і сестри! Щи-

росердечно вітаю усіх нас, а особливо громаду Свято-Миколаївського храму з найвеличинішою подією у вашому житті. Тільки що ми чули слова із Святого Євангелія «Радійте і веселіться, бо велика нагорода вам на небесах».

Продовження на 3-й стор. >>>

Освячено Свято-Миколаївський храм

Сьогоднішня наша радість в першу чергу є радістю духовною. Нині ми радіємо, бо увінчався багатолітній труд не однієї людини, не двох – цілої громади... Якби ми мали відкриті очі духовні, то ми би побачили відкрите небо і величний ангельський хор, який молиться разом з нами. Освячений ще один престол, на якому буде проноситися безкрайна жертва... Земний храм – це не просто стіни і брусків, а це місце, де можна збиратися великою громадою. Храм і ми – це богоугодський організм. Він живий – коли ми збирасямося всі з думками, з молитвою і широ просимо Бога, то всі наші серця поєднуються в одне і всі ми стаємо членами єдиного тіла – Церкви. А й голова є сам Христос. І тоді ми невидимо поєднуємося з Христом... І ось храм земний – чи дерев'яний, чи кам'яний, чи маленький, чи величний собор – це те місце, де зосереджується віра, надія на Бога і цири любові. І саме з нею ми повинні кожен раз переступати поріг цього храму. В нього ми не маємо права приходити без любові, тут ми не маємо права злітися, проявляти негативні емоції, тому

як 20 років тому назад. Багато різних перешкод ми можемо подолати єдиним шляхом – знову ж таки терпінням і молитвою... Ми маємо стати прикладом благочестя, терпіння, взаємоваги, любові один до одного, відкривши обмеж чекати всіх у єдності. В цьому наша сила і цим ми подолаємо всі склоки й переможемо. Слава Богу, сьогодні нас уже багато, що прийде день Томосу... Ми будемо особливо молитися, щоб в Україні прийшла довгоочікувана єдність церковна, політична, і особливо – духовна. Якщо з вроно будемо просити Бога, то ми це отримаємо...

Коли завершилася спільна молитва за Україну, а також проведення сповіді, примашання владика Іларіона знову звернувся до присутніх.

– Дорогі! У Христі браття і сестри! Ми спільно звершили особливу молитву і освятили цей прекрасний, чудовий унікальний храм. Я переконаний, він же стає нашим національним надбанням, а часом він стане пам'яткою церковного мистецтва. Сьогодні направду

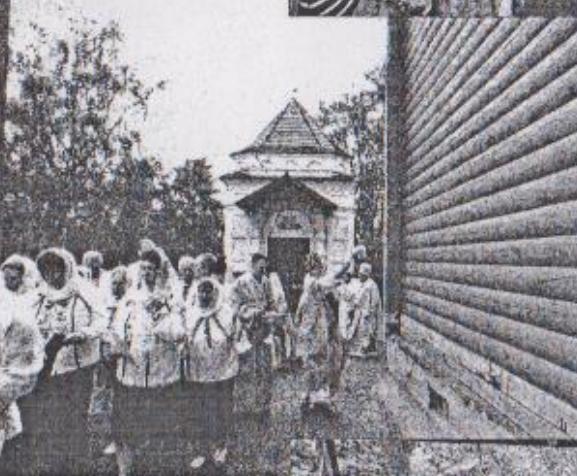
допомагав у спорудженні храму. Особисто знаю, що це і наша влада, інтернат, особливо мені присміло викоремати ректора Національного університету «Острозька академія» (НаУОА) Ігоря Пасічника... Широко дякую також депутату Юрію Возникому та багатьом людям, які матеріально допомагали будівництву Свято-Миколаївського храму в Острозі.

Архієпископ Рівненський і

Балаушко.

– Шановний Владислав! Ми раді, що ви знайшли час і освятили цей величний храм. Віднину в ньому буде відбуватися багато різних богоугодників закоулів. Відродженням божественної літургії, в тому об'єднанням нас усіх. Ви наполнили Божою любов'ю наші серця. Нехай і надалі Господь посилає всім присутнім здоров'я, силу, можливість завжди змінювати нашу Українську церкву. Також хочу подякувати всім святим отцям, які помилилися сьогодні разом з нами, прихожанам храму та гостям. На завершен-

Острозький Іларіон за заслуги від відродження духовності в Україні та утвердження Української православної церкви вручив старості з будівництва храму Федору Товстому орден Святого Миколая Чудотворця. Медалью «За жертвіність та любов до України» були нагороджені: міський голова Олександр Шикер, заступник голови Рівненської облдержадміністрації Віталій Унір, депутат Рівненської обласної ради

церковного хору (Ігор Федоров, Юрій Грицук, Сергій Корнійчук, Сергій Іщук, Олег Шевчишин, Оксана Веруцька, Галина Романюк, Світлана Попович, Людмила Лященко, Галина Озійчук, Людмила Шикер, Оксана Костюк, Ірина Демчук, Галина Базелишина, Олена Зайчук, Оксана Назарук) та його ветерани (Галина Лідавець, Адам Диско, Любов Біщук, Віра Лазарчук, Надія Тишко, Ольга Фурсік), сестри храму Світлана Васильчук, Людмила Інковська, Лариса Ноцик, Ольга Головко, Марія Шинкарук, Галина Данилова, Валентина Ровінська, Орися

яна хочу привітати всіх Миколаїв з мінінами. Хай вас Бог благословить, захищає від всіх бід та направляє лише на добре справи, посилає многі та благі літа...

На завершення проповіді Юлій Лукашик запросив присутніх розділити з ним та духовенством спільну трапезу. Біля храму активісти пропонували присутнім печиво та солодощі напої.

Дякую за допомогу в написанні цього репортажу благочинному церков Острозького району, настоятелю Свято-Миколаївського храму прот. Юрію Лукашику.

що тією міттою ми відриваємося від живого тіла, главою якого є Сам Христос. Цікаймо це. Із такою самою вірою і любовою щоденно молимося в храмі, бо мало збудувати фізичні стіни, потрібно їх богоутворити. Вони мають стати просоченими і дихати нашою любов'ю, повагою один до одного, і, звичайно, широкою молитвою... Ми пройшли нелегких 26 років до сьогоднішнього дня, коли все ми знаємо, що наречіт сам Вселенський патріарх оцінив наші старання. Вперше за багато літ питання визнання церкви не затягується на роки, як це було раніше. Мало тільки попросити, потрібно ще дочекатися відповіді. Першу – ми вже отримали. Буквально на третій день відповідь з'явилася. Ці обставини також вселяють у нас віру, що наречіт багаторічна молитва багатьох мільйонів людей увінчується Божим благословенням. Це є багато передтор, передшкод, найбільшою з них є протидія одного з найбільших православних народів, якого ми ще недавно називали «братнім»... Ми вже николи не відступимо від правди, не дозволимо топтати нашу святу українську землю, брехати нам в очі, а в спінні вставляти можка. З нами правда і любов. І сьогоднішня наша ще одна щира молитва повинна бути і зуничати за те, щоб всі проблеми ми подолали. І зараз ми будемо молитися за єдину помісницю українську церкву, за Вселенського патріарха, за нашу теперішню владу, яка не побоялася і наречіт зробила те, що належало зробити аже більше,

чудовий день, бо ми бачимо, як Господь увінчав нашу працю й добрим завершенням. Ми вже не згадуємо перешкоди, труднощі під час спорудження. Тепер наше серце наповнено духовною радістю, а на очах видно слізники радості. Саме такими нас хоче бачити Бог – добродушними, милосердними, любливими, незлобними, без задирості й осуду. Нам рідко вдається такими бути. Яще раз всіх вітаю, особливо настоятеля з парафією, які найбільше вболівали, трудилися не покладаючи рук, багато про те, щоб роботи були зроблені якож могла швидше. Вірю, що це буде ще один подарунок від Бога до дія, коли в Україні наречіт утвориться єдина помісниця церкви. Дякую всім, хто прибув до нас,

Олександру Корнійчуку та Михаїлу Крук, ректору НаУОА Ігор Пасічнику, головним лікарем Острозької ЦРЛ Василем Веляніком, директором КЗ «Острозька спеціальна загальноосвітня школа-інтернат I – III ст.» Рівненської облради Галина Лебіда, керівником СГПП «Розвязько» Петро Ягодка, а також Олексієм Хадльєвим, Миколаю Андрощуком, Юрію Гуком, Сергієм Костюком, Володимиром Маключенко, Василем Панасюком, Русланом Пшеничкою, Віктором Романюком. Благословені грамоти були вручені Сої Ярмолюк, Лесі Авдесій, Світлані Мацієвській, Марії Костюк, Іванові Задеречькому, Володимирові Лідавцю, Ніні Козачук, Олезні Зелінській, Іванові Глушману, Богдану Ваколюку. Подяками були відзначенні учасники дючого

